

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

Εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΛΗΝΘΡΗΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνουνται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Διεύθυνσις γιὰ τὴν Ἑλλάδα 12 δρ. καὶ γιὰ τοὺς ἄλλοις ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος 15 δρ. προπληρωτέαις. Κάθε παράπονο κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς αὐτοῦ ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτὰ τὴν ἀρίθμ. γιὰ τὴν κάθε φορά.

Ἀθήναι 30 Μαΐου 1888

Ἀριθ. 140+138+90

Μεγάλος

καὶ μόνος λόγος τώρα γίνεται περὶ οἰκονομίας τῶν ἀνοικονομητῶν οἰκονομικῶν μας.

Ὁ φουκαρᾶς ὁ Δελχιγιάννης μας θὰ χτυπᾷ βέβαια τώρα τὸ κεφάλι του ποῦ ἔφαγε τὰ μανίκια του γιὰ νὰ ἔρθῃ στὴν ἐξουσία ὅπου τὰ βρῖκει ὅλα κουλουβάχατα καὶ δὲν ξέρεῖ τώρα τί νὰ πρωτοκάνῃ.

Τὸ ταμεῖο πεντάρια δὲν ἔχει καὶ ὅταν τινὰς βρῖσκεται μπροστὰ σὲ χαζενὲν κούφιο τὰ γάνει ὅλα καὶ δὲν ἔχει πλέον δύναμι οὔτε νὰ σκεφθῇ σὰν ἄνθρωπος, καὶ κάθεταὶ καὶ φτυάνει χάρτινα κοκκοράκια, ὡς ποῦ νὰ τοῦ κατεβῇ ἀπὸ τὸ ταβάνι κάμμιὰ ἰδέα, ἤγουν οὐρανόθεν, ἀλλὰ ὁ οὐρανὸς τώρα πλέον δὲν θαυματουργᾷ, παρὰ μόνον ὅταν πρόκειται νὰ πλημμυρίσῃ τὴν Θεσσαλία, πρὸς δόξα τῶν λόγων τοῦ Μακράκη, ποῦ λέει ὅτι ὅλα ὁ Θεὸς τὰ κάνει.

Κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο καὶ τῆς χιλιάδες πάψεις ποῦ ἔκανε τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἔσπειρε τὸν θρῆνο καὶ τὸν ὄδυρόν σὲ τόσους ὑπαλλήλους καθ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, καὶ σ' αὐτὸ φταίει ὁ οὐρανός-

Οἱ ἔμποροι γυρεύουν νὰ τοὺς κατεβάσῃ ἡ κυβέρνησις τοὺς φόρους τῶν ἐμπορευμάτων τους, οἱ χρυσοπώλιδες τὸ ἴδιο, οἱ καπνοπώλιδες, καὶ μόνον οἱ γαλατάδες δὲν παραπονοῦνται ποῦ τοὺς ρίμαξε ἡ ἀστυνομία στὸ χύστημα.

Κοντὰ σ' αὐτὰ γυρεύομε φόρους ἄλλους νὰ μὴ βάνῃ δάνεια νὰ μὴ κἀνῃ καὶ ν' ἀνοίξῃ τοὺς κοταρράχτας τῶν ταμείων τῆς ἡ τράπεζα καὶ μᾶς πλημμυρίσῃ πάλι ἀπὸ τοὺς ποταμούς τῶν καυμῆδων τῆς καταναγκαστικῶς.

Ἄλλοι φωνάζουν ὁ στόλος καὶ ὁ στρατὸς νὰ ἐλαττωθῇ, ἄλλοι ὄχι γιὰτὶ μυρίζεῖ μπαραοῦτι στὴ Μακεδονία καὶ στὴ Κρήτη, ἀλλὰ οἱ κύριοι αὐτοὶ λὲν τὰ τραγούδια τους ἀπόξω ἀπὸ τὸν χορὸ.

Τέλος πάντων καθὼς βρισκόμαστε κινεῖς δὲν ξέρεῖ ποῦ ταξιδεύει τὸ καράβι τῆς πατρίδας, θαρροῦμε ὅμως πῶς δὲν θέλει καὶ πολλὴ φιλοσοφία πῶς ταξιδεύει κατευθεῖαν γραμμῇ ἀπάνω στὸ βράχο τῆς χρεωκοπίας ὅπου θὰ τὸ φουντάρουμε σύξυλα φωνάζοντες ὅλοι — σία καὶ ἀράξαμε στὰ μαλακά.

Ἡ

βουλὴ ἀποφάσισε νὰ στείλῃ πέντε ἑξ ἐπιτροπαὶς ἀπὸ βουλευτὰς διαφόρων χρωμάτων καὶ ποιότητων στῆς κατακαυμέναις ἐπαρχίαις γιὰ νὰ κάνουν λέγει ἐπιτόπια ἔρευνες καὶ ἀνακαλύψουν τῆς παρανομίας τῶν ἐκλογῶν ποῦ ἔχουν μέσα στὰ μᾶτια τους ἀπὸ τῆς ἐκθέσεις, ὅλο δὲ αὐτὸ τὸ ταβατοῦρι γίνε-ται γιὰ νὰ πετάξουν καμπόσους ἀντιπολιτευομένους βουλευτὰς ἀπὸ τὸν παράδεισος τῆς βουλῆς.

Βρὲ τί γίνεται καὶ δὲν τὸ καταλαβαίνομε πῶς μᾶς κοροϊδεύουν. Φαγοθῆτε.

Τώρα

παραπονοῦνται πῶς ἀφοῦ μάζεψε ἡ ἀστυνομία τῆς Μαγδαληνῆς κρυφὰ κρυφὰ τῆς ἀμόλαρε πάλι, γιὰτὶ ἐμεῖς οἱ ρωμνοὶ ὅ,τι καὶ ἂν γίνῃ καλὸ ἢ κακὸ δὲν μᾶς ἀρέσει. Νὰ τί συμβαίνει. Τὰ καταστήματα δὲν ταῖς χωροῦν, σπῆτλια νὰ τῆς χόσουν μέσα δὲν βρῖσκουν, γιὰτὶ κανεῖς δὲν νοικιάζει γι' αὐτὴ τὴν ὑπηρεσία τὸ σπῆτλί του. Τὸ λοιπὸν τί ποιητέον; Νὰ τῆς κρεμάσωμε στὴ μάντρα τοῦ Βούρου;

Μὰ παντοῦ σκοῦρα. Πᾶς νὰ κἀνῃς τὸ καλὸ, σ' ἀφίρουν καὶ τὸ κανεῖς σὲ ἐπαινοῦν ὅλοι καὶ τὴν ἄλλη μέρα φωνάζουν πῶς δὲν ἔκανες καλὰ καὶ ἀκούς ὅσα ἔχει καὶ δὲν ἔχεις γιὰ ξέναις ἔνοταις καὶ ξέναις φροντίδες.

Νὰ ἐγὼ γιὰτὶ δὲν θέλω νὰ μὲ διορίσῃ ποτὲ σὲ δημόσιο θέσι τὸ κυβέρνη, βρῖσκει τινὰς τὸν μπελά του, ἀδερροί.

Διατάζει ἡ ἀστυνομία νὰ σκουπίζωσι τὰ πεζοδρόμια, φωνάζωμε ὅλοι, ὄριστε μᾶς ἔκανε καὶ σκουπιδιαρέους, οἱ γαλατάδες, οἱ ψωμάδες, μανάβιδες, χασάπιδες, ψαράδες, ὡς καὶ αὐτοὶ οἱ κανταδόροι χαλοῦν τὸν κόσμον ἐναντίον τῆς ἀστυνομίας, γιὰτὶ δὲν τοὺς ἀφίνει νὰ ρημάξουν τὴν πόλι.

Ἄλλὰ μὴ φωνάζετε, μπόρα εἶναι καὶ θὰ περάσῃ. Ἐμεῖς ἀπὸ τέτοια πάνηγυράκια εἴμαστε συνειθισμένοι. Μὴ χάνεστε καὶ ἔτσι θὰ πάῃ τὸ ρωμαϊκὸ, ὡς καθὼς τὸ κατάντησαν.

Φοιὰμβος.

Καὶ ἰδοὺ λοιπὸν, κύριοι, ὅτι ὕστερα ἀπὸ τόσα ψαλλοήματα,

δτι το συμμαζεψαμε και αυτο το βρωμερο φρεδι παλι στη φωνη του, αυτον τον λαοπλανο Μακρακη.

Δεν σας ειπα γω πως αυτος τιποτε άλλο δεν είναι παρα ένας πονηρος διάβολος χωλος, ο οποιος θελει να φερη τον λαο σε διαίρεσι. Γυστερα από το σφύριγμα και το γιούχα που εφαγε προχτες στης κολωνες, που ηθελε παλι να μας διδάξουν τα μούτρα του, τις οιδε με τι πλάγια λόγια το πως πρέπει να παρανομούμε ειχε και την τόλμη το τερας αυτο, να βρική ολο τον ελληνισμό πως είναι Βούργαροι και άγριάνθρωποι, αντι να μας ευχαριστήση που δεν του κόψαμε και το άλλο ποδάρι να μη ξαναπατήση πλέον σε πλατεία.

Βρε τον μασκαρα γαϊδουρινο πείσμα που τδχει να μη θελει να μας αφήση ησύχους. Βρε Μακρακη, βρε κάτσε τη βρωμερη παρασυναγωγή σου και δίδασκε τους φτωχους τω πνεύματι, οτι διάολος σε φωτίζει και άφησε τον λαο ησυχο, αφήσε τον να δέρνετε με την φάχεια που τον δέρνει, γιατί κακομοίρη αν προχτες της γλύτωσες φτεινά, έχουν τώρα σκοπό να σε δειρουν φρικτά. Μπα κακο χρόνο νάχης και τη μέρα που πάτησες στην Ελλάδα, κενέφι. Βρε τι Ευαγγέλιο διδάσκεις συ, αφού βάζεις τον κόσμο να σκοτωθῃ, η εισαι κακοῦργος, σκυλόπιστε. Φτου στα μεγάλα γενειά σου.

Από

την άπάνω Σύρα μας γράφουν να μιλήσωμε τον Πάπα των στη Ρώμη να ξαναφέρη πίσω τον νόμο να παντρεύονται και οι φραγκοπαπάδες, γιατί η άπάνω Σύρα κοντεύει να γεμίση από παπαδομπασταρδέλια, και να μιλήση και του ρωμούνου Δαγλαρά του εφημέριου του Μπαού, αφού του εγιναν χίλιας φοραις παρατηρήσεις τι θελει μαζί του μια κυρία και μας λέει πως είναι ξαδέρφι του. Που στο διάβολο την βρική αυτος την ξαδέρφη;

Γ. Υπογρ

Σ. Παληανθ. Ωστε καλοπερνάτε και σεις αυτου άπάνω στην άπάνω Σύρα με τους άγριους παπάδες σας. Να σας γειλωμε το Μακρακη με κήμποσαις Μακρακιστήνες να τους ηθικοποιήση;

Κύριοι

που εξετέθητε στη Λαμία για βουλευται Κ. Αγαθοκλή και λοιποί, πληρώσετε αδερφε τους κρεοπάλιδες και ξενοδόχους

(2) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ Ο ΝΙΑΝΙΑΡΔΑΚΙΑΣ.

Β.

Είπαμε λοιπόν οτι ο δάσκαλος μας κύρ Νιανιαρδάκιας ειχε και έρωμένη. Εέχασα να σας πω, πως η ιστορία μας συνέβηκε σ' ένα νησί.

Η έρωμένη του αυτη ένομαζότανε Νινίτσα, ηγουν Νίνα και χαιδευτικά Νινίτσα

Φορούσε χωριάτικα, ηγουν μια πουκαμισα ζωσμένη στη μέση μ' ένα πλατύ πανί. Κάρτσαις και πασουμάκια και μια μαγουλίκα στο πρόσωπο σαν να ήτανε άρρωστη.

Το ανάστημά της ήτανε μέτριο, αλλά γεμάτο

Το πιδι της χυτο και ξεχειλιστό μέσα στο πασουμάκι της το σουρτό.

Και τα χέρια της ήτανε ώμορφοκαμωμένα και άτπρα και κοντοδάχτυλα

Ωραίο ήτανε και το στηθός της, φουσκωτό φουσκωτό και ελοστρογγυλο.

Το πρόσωπό της αν και το ασχήμιζε η μαγουλίκα ήτανε όμως κατά όλα μορφοκαμωμένο.

Τα μαλλιά της μακρυά ξανθά και ξανθή κι' αυτη. Τα μάτια της γαλανά και ελκυστικά, στόμα μικρό, χείλια μικρά φρύδια καμπυλωτά και μύτη ζωγραφιστή.

που έτρεφαν τους ψιφοφόρους σας και σας έδωσαν και ψήφους μα τι στη καμπούρα τους θα ξεσπάσουν τα βουλευτικά σας έξοδα; Συμβιβαστήτε τώρα και δώστε τους τα μισά πάρεμου να σωπάσουν, γιατί λένε οτι θα σας κάνουν άγωγή κι' ως τα χάσουν όλα, και μου φαίνεται πως αυτη η δουλειά θα γίνη, αλλά στης έρχόμενες με το καλό νέαις εκλογαίς που θα σας ρημάξουν στα μαύρα.

Αί όταν έρθουν, τότε τα συμβιβάζετε, κι' αρχίζετε νέο νταλαβέρι, με μόνη τη διαφορά, οτι θα σας γυρεύουν τα λεπτά μπροστά.

Βρε

παπα Θανσή που εισαι αυτου κάτω στο Πύργο, τι διάολος μπήκε και σε σένα μέσα σου και τα βάζεις με της γυναίκες της γειτονιάς και της βρίζεις υπό το μπαλκόνι; Δαιμονίστηκες. Μάζεψε τα ράσα σου, άθλιε, γιατί έχουν να σου εγάνουν και άλλα φώρα.

Στη

Σύρα ο κ. Ν. Ι. Πισσίας θύμωσε γιατί του είπαν πως εβριζε τους Μωραίτας πράγμα, που κάμμιά φορά δεν ξεστόμισε, διότι δεν είνε της ανατροφής του. Τότε λοιπόν εισαι ο άλλος ο Μιχ. Πισσίας με τον οποιον κάμμιά συγγένεια δεν έχει άλλ' ουτε και γνωριμίαν, και έτσι ο κ. Ν. Ι. Πισσίας μένει απαλλαγμένος από κάθε παραξήγησις.

Μάθε δε κύρ Ν. Ι. Πισσία, όταν γράφης προς εφημεριδογράφους να μην άπαντάς σ' αυτους, αλλά σε κεινους που σου γράφουν. Κατάλαβες, και να γυρεύεις το όνομα κεινων που σου τα γράφουν. κατάλαβες;

Ένας

παντοῶλης στη Σπάρτη ο Γ. Τσαχαγιάς έχει τη μανία χάριν γούστου να μεθά τους χωροφύλακας για να γελά εκείνος, όπως μέθυσε και τον χωρ. Σ. Βαφειάδη και δεν εζξερε τι έκανε και εφαγε φυλακή με δεκαμερία. Άλλο ειδος πάλι αυτο γούστου, αλλά ποιός φταει, ο μπακαλής που κερνά για να γουστάρη, η κείνοι που πίνουν και μεθουν και δεν ξέρουν επειτα τι κάνουν.

Ήτανε το μορφοκόριτσο του χωριου, άπάνω στη ντουένια του, τα άσεκλήκια του, της παραξενάδες, τα νάτζα του και τα καμώματά του, σκέρτσα του και ιδιοτροπίαις

Δεν θα ήτανε παραπάνω από 17 χρονών.

Παπα κόρη, αλλά πικα εύκατάστατου και τετραπέρατου. Ο παπας την ειχε μη στάξη και βρέξη την αγαπούσε πάρα πολυ, ειχε δε και ένα αγοράκι ως 12 χρονών, το εποίησ φινόντανε πως ηθελε βγη άληθινά κατά την παρομμία παπα παιδι και διαβόλου εγκόνι.

Αυτο το λέγανε Σπυράκη και πήγαινε στο σχολειό του δασκάλου μας κύρ Νιανιαρδάκια ο οποιος ειχε της διαβολιαίς μου μέσα και ως έκανε σε πολλά πράγματα τον κοντο.

Έννοείται οτι ως από τη θέσι που ειχε, δάσκαλος του χωριου, ειχε και πολλαις σχέσεις και με το παπα του χωριου, αυτοι δε οι δύο θεωρούτανε οι φωστῆρες εκεί.

Το συνέδριο των ήτανε ένας καφενης η καλλιτερα μπακαλικου που εψινε και καφε από κριθάρι.

Τα επιπλα του καταστήματος ήτανε πέντε εξ καρεκλια εξ ών τα δύο τριπόδαρα, αλλά ειχαν οι μουστεριδες του τόσο καλά συνηθίσει να κάθωνται άπάνω σ' αυτα, ωστε ποτε δεν άκούστηκε παράπονο πως έπεσε και κανένας κάτω

Υπαρχε όμως και μια καρέκλα με ένα χέρι από πάνω και αυτη ήτανε προορισμένη για τον παπα και για τον δάσκαλο, οι οποιοι οσάκις συνετύχενε και πήγαιναν και οι δύο μέσα στο κατάστημα, εγινόντανε αναμεταξύ τους χίλιας δυο παιριμόναις ποιός να την προσφέρη του άλλουνοῦ για να κάτση,

Αυτά

κυρία που μας γράφει για το Άρσάκειον για δασκάλαις και κάτι τρελοκόριτσα καλά είναι, αλλά ελα ο διάβολος που το φέρνει να μην έχουν υπογραφή. Όσο για το λουκουμι που θα μου στείλῃς σε ευχαριστω αλλά έμένα μ' άρέσουν τα ξυνά και όχι τα γλυνά, σενα;

Βρε

άμάν για τον Θεο κύρ Δήμαρχε, μωρε μίλησε κεινους τους νεροκράτας να θάνουν λίγο νερο σε κεινη την έρημη τη βρούσι του αγίου Νικολά του Ραγβᾶ, πάν να λυσάξουν 300 οικογένειαις. Έλεος, που να μη βρεθη ποτε σου να πγης νερο από βρούσι Άθναϊκή. Νερο, κύρ Δήμαρχε, νερο.

Ο

κατάδικος Άριστ. Κάμπαρης παραπονῆται οτι ο βουλευτης Ν. Άξελός, ένω του υποσχέθηκε να τον μεταφέρη στο Βόλο στην πατρίδα του τον γέλασε και δεν τον εστειλε, και αν λυπάται 20 ψωροδραχμαί: για τον ναυλό του, έχει λίγη περιουσία εκεί και μπορεί να ται: τα στείλη, και το έχει παράπονο. Λοιπόν κ. Άξελε κάνε οτι βούλεσε, και αν πραγματικώς λυπάσαι της 20 δρ. μεταθέσε τον συ και της πληρώνω εγώ, σώνει να μου της στείλῃς να του της στείλω.

Ο Δήμαρχός

μας σαν καλός πατέρας εγανε ένα μανιφέστο με το οποιο ειδοποιᾷ τους δημοτικους δασκάλους να κάνουν γρήγορα της εξετάσεις, γιατί φοβερίζουν να τα θερίσουν ασθένειαις.

Γ' αυτο το μανιφέστο του οι δημοδιδάσκαλοι του δήμου θα ηναι ευχαριστημένοι γιατί γρήγορα θα το ρίξουν στο ραχάτι, αλλά δεν μας λέει και τα άλλα λεγόμενα ιδιωτικά θα κάνουν και αυτη γρήγορα της εξετάσεις, η στης δεκαπέντε Αύγουστου, γιατί βέβαια οι ιδιωτικοι δάσκαλοι και όλου του κόσμου τα παιδια αν πεθάνουν πεντάρα δεν δίνουν, φτάνει μόνο να τραθουν το μηνιατικό και ως τα κλαιν που τάχουν.

Και μια επιθεωρητικη επιτροπή, παρακαλούμε, αφού κατάντησαν και η επιτροπαις της μόδας, δεν μπορεί να γίνη να επιθεωρήση τα ιδιωτικά αυτα λεγόμενα σχολεία, να δούμε

ως που από την προτίμησι κατανοῦσαν και καθότασε και οι δυο στα καρεκλια.

Ειχε και ένα πάγκο τον οποιο ειχε χαρίσει κᾶν δανείσει ο δάσκαλος στον καταστηματάρχη αφαιρέσαντάς τον από το σχολειό, διότι από τους πολλους μαθητάς περίσσευαν οι πάγκοι, και για να μη τους φᾶν τα παιδια με τους σουγιαδες ζύσε ζύσε και πελέκα πελέκα. Επίσης από πάνω από το τσάκι, ήτανε κολλημένος με προζύμι μπόλικο και ο χάρτης της Ελλάδας, ποντικοφαγωμένος, ειχε μάλιστα και μια κουμπουριά με σκάγια μέσα στη μέση, η οποια προήρθε από τον φόνον εκ προμελέτης, μιανῆς ποντικομάνας, η οποια πρό πάντων ειχε κατακουρελιάσει το χαρτι για να τάκουβαλήση στα γεννητούρια στη φωνά της για την μέλλουσα γέννα της και την παραμόνεψε ο καταστηματάρχης και την ξεμπερδεψε, εστώντας με το να μη έμπαζε γάταις στο μαγαζύ του καθόσον τους, όχι μόνον το τυρι του έτρωγαν, αλλά και πολλαίς των φοραις εκόπριζαν και το κριθάρι, με το οποιο έπότιζε καφε τους μουστεριδες του, και γι' αυτο έλεγε πως προτιμούσε να τον φᾶν κι' αυτον ζωντανό καλλιτερα οι ποντικοι, παρά να μπάση γάτα στο μαγαζύ του.

Ειχε όμως ένα προτέρημα, ήτανε δηλαδή φιλόμουςος και εκτός της ποντικοφαγωμένης και αυτης Χαλιμαῆς, την οποια πλέον ειχε μάθει και απόξω, και από την οποια και μόνη συνίστατο δη η μεγάλη βιβλιοθήκη του, μάζευσε και εφημεριδες που του πήγαινε ο δάσκαλος και την νύχτα της ξεπερνε τόο κόρφο του, φόβω των ποντικων και τη μέρα της ξεδίπλωνε στο τραπέζι για να διαβάζουν οι μουστεριδες του και

για σχολεία είναι η για νοσοκομεία και, αν υποπνέουν και βρωμα και δυσωδεία, και αν χωρουν στα καταστήματά τους, οσα θῶα πλάσματα έχουν εκεί σαν κατὰδικου. γινόμενα μέσα.

Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια και θα ξαναέρθωμε στο σπουδαίο αυτο ζήτημα με εκ-ασι, διότι είναι το σπουδαιότερο ζήτημα της κοινωνίας.

Οι παπίδες

του χωριου Βυζικίου του δήμου Τροπαίων είναι φαίνεται αποτρόπαιοι, γιατί αφού δεν μπόρεσαν να μπόδίσουν την χειροτονία του Πικπαμπέλεση, τώρα ουτε τον χαιρετούν, παρκαίνουν δε και της κουκουδομυαλαις γυναίκες να φέρνουν τα κόκκαλα των πεθαμένων τωνεις την εκκλησία για να τα μνημονεύουν εκεί, γιατί έτσι αγιάζουν επί κολοκόρω 50 η 60 λεπτων, (πάλι οικονομικοι είναι), και έχουν και δύο αντίδωρα, ένα που μοιράζουν με το δίσκο στους άνδρας και άλλο στης γυναίκες που το έχουν από κάτω από τα καθάδια τους. Παπάδες είναι αυτοι η τραγογέν.δες, Σ. Παληανθ. Όχι, τραγοπαπάδες.

Έσο

κυρά χιώτισα δούλα που εισαι αυτου στο Λυκαβητό σ' ένα σπίτι να μη βρίζης τον κόσμο στα καλά καθούμενα γιατί δεν έχει το κέφισου ο κόσμος και αν ηναι να πειράξης τους ανθρώπους μόνο με τα λόγια δεν άξίζει, πρέπει και να τους περιχώς και λιγάκι για να τους ζυπνᾶς τα αϊματα. Άλλο ζιζάνιο πάλι.

Αυτά

που μας γράφετε πως ένας αξιωματικός της χωροφυλακής κάνει εργολαβία στο Ψυρῆ, δεν γράφονται, διότι ο άνθρωπος περνά από κει εστώντας με το να ηναι ο δρόμος του και αν εχετε παράπονα κάνετε τα στον διοικητή Είπαμε πως αυτα δεν γράφονται.

Ο

πασάς της Χίου εβανε νέους φόρους στους κητοίκους της Ρόδου, Σύμης, Καττελόριζο και λοιπούς. Και ιδου μερικοι από αυτους. Στα παράθυρα και πόρταις, σ' ούλα τα ζῶα τα οι-

μαθένουν τα νέα εκ των οποίων η περισσότερες εφταναν να ηναι και ένους μηνός.

Με συγχωράτε τώρα να σας πουμε και λίγα λόγια για τον χαρακτήρα του παπα για να γνωριστούμε με δλου; και προχωρήσωμε έτσι στην ιστορία μας.

Ο παπας ήτανε ως 55 χρονών και πριν αφήση τα γενεία δούλεψε στο στρατο εφτα χρόνια, πήγε και στη Κρήτη και γύρισε με τα τουρκικα βαπόρια, όχι για άλλο λόγο, παρά μόνονα γιατί του λυώσαν τα παπούτσα και έννοούσε μεν να να σκωτωθῃ υπέρ πίστεως και πατρις, όχι όμως και να ξεποδαριαστή και πεθάνη ζυπόλυτος.

Με πόσα βάσανα κατώρρωσε και εγινε παπας μη ρωτάτε. Κόντεψε να φᾶη δη την περιουσία του, γιατί ειχε δυο τρία στέμματα άμπέλι και θαρρώ και ένα χωράρι με ληφόριτα μέσα τρία τέσσερα, αλλά κι' αυτα κομμένα. Τα μισά απ' αυτα σχεδόν τα ειχε πουλήση για να πάη δῶρα σημονιακά στον διάκο του δεσποτή, για να τον συστήση στον άρχιερατικό επιτροπο και κατορθώση τη δουλειά του. Τέλος πάντων το παπαδιλικό του κόστισε, γιατί και στον άρχιερατικό επιτροπο τον ιδιο, εστειλε ένα ζευγάρι κουνέλια, κάτι πάπιας, έρνηθόπουλα και λοιπα ζωντανά φαγόσιμα, και κοντά σ' αυτα λέγει πως τουστειλε κ' ένα κατοστάρικο, αλλά δεν το δέχθηκε γιατί του φάνηκε λίγο, του παράγγειλε όμως πως όταν βλογηθῃ παπας τα βρίσκουν, όπως και εγινε, γιατί τα μπαξίσια ποτε δεν έλλειπαν στον επιτροπο του άρχιερέως, όχι για τίποτα άλλο παρά μόνο και μόνο για να τάχουν καλά.

Τέτοιος ήτανε ο παπας μας και μεθαύριο μ' ένομε στην ιστορία μας.

κιακά και ιδιαίτερον γιά τ' αὐγά. Σε κάθε παιδί ἄμα πού γεννηθῆ δυό μετζίτια γιά τὰ καλορίζικα και 5 γρόσα ὡς πού νά γίνῃ 15 χρονῶν και ὕστερα τριάντα. Φόρο και στῆς κρεβαταριαίς τῶν σπιτιῶν, γάτους, σκύλους και στὰ χελιδόνια ὅσα φολιάζουν μέσα στὰ σπίτια.

Οἱ Συμιῶτες γιά τὸ ξαφνικό κακό πού τοὺς ἦρθε ἔστειλαν πληρεξούσιο γιά νά τὰ συμβιάσῃ με τὸν πασᾶ, ἀλλὰ ὁ κύριος ἀντιμούτσουνης τῶν, ἐπειδὴ τὸν πληρώνει ὁ δῆμος τὸ ἔρριξε ραχάτι, και ἂν δὲν γίνῃ κίμμιά θεραπεία θά κάψουν τὰ χωράφια τους και θά σκηκθῶν πανστρατειά νά ἔρθουν ἐδῶ, ὡς καθὼς μᾶς γράφουν.

Καὶ ἔπειτα πρᾶκτονοῦμασε πῶς πληρόνομε και μεις φόρους. Λένε ἀλήθεια πῶς εἰδειραν μιά φορά τὸν πασᾶ πού θέλησε νά βάνῃ φόρο και στοὺς σφουγκαράδες, αἱ ἄς τὸν ξαναδείρουν και τώρα νά ἔρθουν ἴσα ἴσα.

Στὸ Ἀρσάκειο

Μὰ κυρὰ δασκάλα, ἀφοῦ τὸν Ἰούλιο μεθαῦριο θά κλείσῃ τὸ σχολεῖο πῶς γυρεύετε ἀπὸ τώρα τὰ διδάχτρα ἀφοῦ τὸ σχολεῖο δὲν θά δουλεύῃ;

- Χάριν κύριε τῶν οικονομικῶν.
- Τὸν κακό σας τὸν καιρό..

Κατὰ

τὴν Ν. Ἐφημερίδα ἐράνηκαν εἰς τὴν πόλι μας κάτι μικροασθένειαις, ἤγουν σας ἐπὶ τοῦ παρὸν μόνο δόξα τῷ Θεῷ, λίγη γαστρική, λίγος τυφοειδής, και λίγη λυσαντερία, και μᾶς συμβουλεύει νά προσέχουμε τὰ φαγεῖτά πού τρώμε, χωρὶς νά ἔχη τὴν καλοσύνη νά μᾶ; ἔχη και τὴν λίστα γιά νά ξέρουμε ποιὰ εἶναι αὐτὰ και νά προφυλαγώμαστε, γράφει νά φυλαγώμαστε και ἀπὸ τὸ κρύο, και νά μὴ φοβούμαστε διότι δὲν εἶναι τίποτα, μικρὰ πράγματα.

Φαίνεται ὁ ἀγαπητὸς Καμπούρογλος πῶς γιά νά τοῦ φανῆ πῶς κάτι εἶναι και ὕστερα μάλιστα ἀπὸ τὴν λυσαντερία αὐταῖς ἢ ασθένειαις, ὅι ἐπρεπε νά ἦγε φτάσει ἐδῶ και ἡ χολέρα τῆς Ἰσπανίης, ἂν ὄχι ὅλη, τὸ εἰσάχιστο τὰ κρούσματά της γιά νά τοῦ φανῆ τότε πῶς κάτι εἶναι.

Ἀπαγορεύονται, κύριε ἢ καντίνδες — ἰσὰ τὰ μπουκέττα, κύριε

Μ' ὄλα ταῦτα ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος γιά νά μᾶς ἐνθαρρύνῃ περισσότερο παράλειψε, ὄχι ἐξελίττες, ἀλλὰ νά ἔτσι ἀπὸ ξεχαμάρα, πῶς κοντὰ στῆς μικραῖς ἀρρώστειαις του, ὅτι μᾶς δέρνουν και ἡ ἴληρη, και ὁ ἐγκεφαλίτης και λίγη φθύσις τῶν πνευμόνων ἀπὸ κάτι λίγη σκόνη πού μασοῦμε στοὺς δρόμους, ἂν δὲν κατεβοῦν κίμμιά ὦρα και οἱ οἱ λυσασμένοι ἀπὸ τὴν δίψα κάτοικοι τῆς Νέας Σφαιρας και τοῦ ἀγίου Ραγκαβά και μᾶς λυσάξουν ὄλους.

Τὸ βέβαιον εἶναι συμπολίτες, ὅτι καλὸ εἶναι ἀπὸ ἕνα πρᾶγμα πού μουρμουρίζεται νά λιμβάνουμε τὰ μέτρα μᾶς ἀφίνοντας τῆς τσιριτσάντζουλες κατὰ μέρος, και τὰ θέατρα νά μᾶς λείπουν και λόγῳ οἰκονομίας και τὸ σπουδαιότερο λόγῳ ὑγείας.

Νέτα σκέτα καθαρά και ξάστερα και πρὸ πάντων ἀγκούρια πολλὰ νά μὴ τρώτε, παρὰ μοναχὰ με τοὺς τσίρους, γιὰ τὸ βρωμιάρικο αὐτὸ ψάρι ἔχει τὴν ιδιότης νά ἦναι ἀντίδοτο τοῦ ἀγκουριού, πού φέρνει τὴν τὴν λυσαντερία.

Κακὰ μᾶς μπῆκε τὸ καλοκαιρι και προσοχή και ἄς ἀφήσουμε τὰ χωράτά.

Ἡ πρώτη κοντράτζη τοῦ Ἰταλικοῦ Θεάτρου.

Εἰς τὸ Τυπογραφεῖον

τοῦ κυρ Τρίμη, πού εἶναι ἐκεῖ κοντὰ στοὺς ἀγίους Θεοδώρους και ἀπέναντι τοῦ Γερμανικοῦ φούρνου, ἐκτυποῦνται προσκλητήρια κηδεῖων, και μνημοσύνων εἰς τιμὰς πολὺ σιγαταβατικὰς, ἤγουν διὰ 50 ἀντίτυπα δρ. 5, διὰ 75 δρ. 6,50, διὰ 100 δρ. 8, διὰ 150 δρ. 10, και διὰ 200 δρ. 12, συμπεριλαμβανομένου και τοῦ χάρτου ἀρίστης ποιότητος.

Ὁ γνωστὸς

στὴν Ἀθῆνα ξενοδόχος ὁ Νικόλας μας ὁ Ντομάζης νίκιασε τὰ λουτρά τῆς Ἰπάτης, ὁ ὁποῖος ὑπόσχεται εἰς ὅσους ἔχουν ἢ δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὰ λουτρά τῆς Ἰπάτης, ὅτι θά εὐρουν ἄρα περιποίησι, ἄρα καθαριότης, ἄρα φιλοξενία και ἄρα εὐχαρίστησι, τὴν ὁποία πένον χαρίζει εἰς ὅσους πᾶν ἐκεῖ, γιὰ τὴν και νά θέλουν νά φύγουν μὴ εὐχαριστημένοι ἀπὸ κεῖ δὲν θά τὸ κατερθώσουν.

Ὁ κύριος

Ἀναστάσις Σταθόπουλος ἐσύστησε στὸν Πειραιᾶ εἰς τὸν δρόμον τοῦ Πολίτου και πλησίον τῆς ἄμαξαις Ὁ ρυγνὸ ποι εἶν ὅπου κατασκευάζει ὄλα τὰ ἐγγώρια και εὐρωπαϊὰ ὄργανα με τέχνη ἀρίστη και μεσιώτατες τιμὰς, ὅστε τώρα κύριοι, ἐπαχιώτες και Πειραιῶτες περιττόν' ἀναβίνετε στὴν Ἀθῆνα γιά νά κατασκευάζεσθε ἢ διορθώσετε τὰ ὄργανα σας γιὰ τὸν Σταθόπουλου τὰ βρίσκετε ὄλα. Φτεῖναι και νταμπουράδες πρὸς καταπραῦτον τῆς πείνας τῶν ταυθέντων ὑπαλλήλων, με ἰδιαίτερα ὄμως παραγγελία, γιά νά μὴ τοὺς μαθίνη, και ὁ κόσμος.

Ζητεῖται ὡς ἀντικαταστάτης διὰ δύο ἔτη στρατιώτης ἀφυπερητίσας. Πληροφοραὶ εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων.